

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 411. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960046064/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

han havde saadanne behagelige Drømme; Derimod skulde Tærskeren være forpligtet at give Hanen betimeligen om Aftenen tilkiende hvad han vilde drømme om Natten.

Fabelen viser, at paa daarlige Prætensioner passe sig saadanne Domme.

162. Fabel.

Om den gierrige Mands fundne Skatt.

En gammel riig Gnier, som nægtede sin egen Søn sømmelig Underholdning, forvarede sin Skat udi et Hull paa Væggen, som hand tilmurede. Sønnen, som havde gjort Giæld, og ingen Hielp ventede sig af sin Fader til at fornøye sine Creditorer, geraadede derover udi saadan Fortvivelse, at han besluttede at hænge sig selv. Han tillavede en Strikke, hvilken skulde fæstes til Væggen; men, da han slog Sømmet ind udi Muuren, traf han just paa det Sted, hvor Skatten var indsluttet, hvilken han strax bemægtigede sig, lagde en Graasteen i Steden for Hullet, og lod Strikken blive tilbage til en anden, som kunde have Lyst at hænge sig i hans Sted. Kort derefter kom Faderen ned udi Stuen, hvor han fandt Hull paa Væggen, og en Graasteen i Steden for Skatten, som var borttagen, hvorudover han udi Fortvivelse hang sig udi samme Strikke, som af Sønnen var tillavet. Da Sønnen fik denne Tragødie at vide, sagde han: Jeg haver intet berøvet min Fader, thi jeg haver i Steden for en Skatt lagt en anden, som var ham lige saa nyttig.

Fabelen lærer, at en Graasteen er af samme Værdi som Guld, naar man graver det ned udi Jorden. Og at Gnieren ved saadan Omskiftelse kand siges hverken at have vundet eller tabt.

163. Fabel.

Om Fanden og Ræven.

Fanden havde ofte været skuffet af Ræven, og derved var kommen udi Foragt, hvorudover, saasom han saae sig med List intet at kunde udrette mod dette underfundige Dyr,

MORALSKE FABLER

satte han sig for at bruge Magten. Af disse hans Trusler lod Ræven sig dog ikke skrække, men stillede sig modig an, og berammede en vis Dag og Sted til Eene-Kamp mod sin Avinds-Mand. Alle forundrede sig over Rævens Formastelse. Fanden selv loe deraf, og lod sig uden Secundant indfinde paa Vall-Pladsen. Efterat han en tiidlang forgieves havde bjet efter Ræven, som ikke mødte, bildte hand sig ind at det maatte ikke være den rette Dag, og derfor saae efter udi hans Almanak, om han havde taget fejl. Han merkede deraf hvortil Ræven havde sigtet, saasom samme Dag var den første April, hvorudover han gik skamfuld bort, og det rygtedes overalt, at Ræven havde fixeret Fanden paa nye igien, og kommet ham til at løbe April.

164. Fabel.

Fiskerens Dom mellem tvende Strandmoger.

Tvende Moger fandt engang ved Strand-Bredden en Østers, som enhver af dem tilegnede sig: Den eene sagde sig at have seet den først, den anden derimod sagde sig først at have rørt den. Udi denne Tvistighed toge de en Fisker til Dommer. Fiskeren, efterat han havde hørt Sagen, sagde, at begges Prætensioner vare ligevel grundede, og at han derfor holdt det billigt, at den fundne Østers burde deeles udi tvende lige Parter, hvilket og skeede, og gav han derpaa det eene Skal til den eene Moge, og det andet til den anden, beholdende selv Indvolden til Salarium; thi, sagde han, Dommeren kand ikke mindre have pro labore.

Fabelen lærer, at ved Processer ofte intet andet vindes.

165. Fabel.

Fruernes Fred (La paix des Dames.)

Jeg haver forhen viset hvorofte Ræven haver drillet Fanden, i sær, at han fik ham til at løbe April. Han søgte derfor ideligen efter Leylighed at overrumple dette Dyr, og satte alle sine andre Forretninger en tiidlang tilside, la-